

Ησυχία: Αγαθό που δεν υποφέρουμε... (Μαριάννα Τζιαντζή)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 24 Μαρτίου, 2009

... Η ησυχία είναι αγαθό που αγοράζεται, όμως για πολλούς είναι και μια κατάσταση που δεν υποφέρεται. Πολλοί δεν αντέχουν να βρίσκονται μόνοι σε ένα σπίτι ή ένα δωμάτιο, όπως και δεν αντέχουν την κλειστή τηλεόραση. Όταν ένας Ιταλός συγγραφέας ρωτήθηκε γιατί εγκατέλειψε την πατρίδα του και εγκαταστάθηκε στη δυτική ακτή της Σκωτίας, απάντησε: «Στην Ιταλία η σιωπή είναι πολύ ακριβή, αλλά στη Σκωτία είναι πάμφθηνη».

Απόψε η τηλεόραση δεν έχει τίποτα, λέμε συχνά, αφού καμία εκπομπή δεν μας ικανοποιεί ή δεν μας ταιριάζει, **όμως δεν εννοούμε να πατήσουμε το πλήκτρο του «off»**. Κάτι να παίζει, κάτι να ακούγεται, κάτι να βλέπεται. Η αναμμένη τηλεόραση είναι ανάλογη με την ηχογραφημένη «μούζακ» (muzak). Αρχικά, ο όρος αυτός προσδιόριζε τη μουσική που ακουγόταν στα αμερικανικά εστιατόρια σαν υποκατάστατο της ζωντανής ορχήστρας. Στα χρόνια της Μεγάλης Ύφεσης, ένας δαιμόνιος διαφημιστής και επιχειρηματίας αγόρασε την εταιρεία Muzak και κατάφερε να πλασάρει αυτό το ηχητικό προϊόν σε τράπεζες, καταστήματα και ημι-δημόσιους χώρους χρησιμοποιώντας το ευρηματικό σύνθημα «η μουσική που δεν την ακούς» (music not to be listened to), αυτή που δεν την προσέχεις, που ξεχνάς την ύπαρξή της και σε διευκολύνει να ζεις αδιαμαρτύρητα μια ζωή μηχανική και κατακερματισμένη.

Η τηλεόραση είναι ένας τρόπος για να ξεχνάμε τη δική μας ύπαρξη, τη δική μας κούραση, τα δικά μας προβλήματα. Ο οπτικός, ηχητικός και εννοιολογικός τηλεοπτικός ορυμαγδός μάς εμποδίζει να σκεφτόμαστε, να συνομιλούμε, να αυτοσχεδιάζουμε, να ονειροπολούμε - χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ο τηλεθεατής είναι ένα αποχαυνωμένο ον που δεν μπορεί να κρίνει αν αυτό που βλέπει είναι ωραίο ή άσχημο, ασήμαντο ή γελοίο.

Η τηλεόραση, όπως μερικές φορές και το ραδιόφωνο, όπως και η δυνατή μουσική σε κάποια μπαρ ή η εκκωφαντική στα νυχτερινά διασκεδαστήρια, γίνεται ασπίδα που μας προφυλάσσει ή μάλλον μας απομονώνει από τον μέσα και τον έξω κόσμο. Κι έτσι ζούμε εμείς καλά και η τηλεοπτική βιομηχανία, που συχνά διαπλέκεται με την πολιτική και την ψυχαγωγική, ακόμα καλύτερα.

(Απόσπασμα σχολίου από ένθετο περιοδικό για την τηλεόραση στην εφημερίδα «Καθημερινή», 15/3/2009)